

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

213 WET van 13 Mei 1954, houdende herziening van de regeling der vergoeding voor verblijfkosten van de leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de regeling der vergoeding voor de verblijfkosten van de leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal opnieuw herziening behoeft;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De wet van 8 April 1948, *Stb.* I 136, wordt gewijzigd als volgt:

Artikel 4 wordt gelezen:

„Aan de leden van de Eerste Kamer, wier woonhuis is gelegen op een afstand, gemeten langs de weg, van meer dan 75 km van het gebouw, waar de vergaderingen der Kamer worden gehouden of werkzaamheden in commissie worden verricht, wordt een vergoeding voor kosten van verblijf toegekend:

1°. tot een bedrag van vijftig gulden per dag:

a. voor de tijd, waarin zij de vergadering hebben bijgewoond, zulks van de dag af, tegen welke de vergadering is bijeengeroepen, tot op die, waarop zij tot nadere bijeenroeping uiteen gaat, of tot op de dag van de sluiting der zitting;

b. voor de tijd, waarin zij, nadat de vergadering tot nadere bijeenroeping is uiteengegaan, in commissie werkzaam blijven, totdat die commissie is afgelopen;

2°. tot een bedrag van dertig gulden:

a. voor de dag, onmiddellijk voorafgaande aan de dag der vergadering of aan die, waarop de werkzaamheden der commissie een aanvang nemen, indien het vertrek uit de woonplaats ter tijdige bijwoning van die vergadering of commissie op eerstgenoemde dag met het oog op de reisgelegenheid noodzakelijk was;

b. voor de dag, onmiddellijk volgende op de dag der vergadering of op die, waarop de werkzaamheden der commissie eindigen, indien het vertrek naar de woonplaats met het oog op de reisgelegenheid op laatstbedoelde dag niet mogelijk was;

c. per etmaal of gedeelte van een etmaal, indien zij zich als zodanig op reis hebben moeten begeven wegens andere reizen dan tot het bijwonen van de vergaderingen der Kamer of van commissiën.

Aan de leden, wier woonhuis is gelegen op een afstand, gemeten langs de weg, van meer dan 10 km doch niet meer dan 75 km van het gebouw, waar de vergaderingen der Kamer worden gehouden of werkzaamheden in commissie worden verricht, wordt op gelijke voet als aan de in het eerste lid bedoelde leden een vergoeding toegekend, met dien verstande, dat het onder 1° van dat lid bedoelde bedrag op veertig gulden wordt gesteld.

Aan de leden, wier woonhuis is gelegen op een afstand, gemeten langs de weg, van niet meer dan 10 km van het gebouw, waar de vergaderingen der Kamer worden gehouden of werkzaamheden in commissie worden verricht, wordt op gelijke voet als aan de in het eerste lid bedoelde leden een vergoeding

toegekend, met dien verstande, dat het onder 1° van dat lid bedoelde bedrag op dertig gulden wordt gesteld.

Met afwijking in zoverre van het bepaalde in de voorgaande leden bedraagt de vergoeding voor de Voorzitter honderd gulden per dag of per etmaal.”

Artikel II

Deze wet treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij is geplaatst, en heeft terugwerkende kracht tot 1 Januari 1953.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 13 Mei 1954.

JULIANA.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

BEEL.

De Minister van Financiën,

VAN DE KIEFT.

Uitgegeven de eerste Juni 1954.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 53/54, 3225; Hand. II 53/54, bladz. 2062—2069.

Bijl. Hand. I 53/54, 3225; Hand. I 53/54, bladz. 2309—2314

214 WET van 19 Mei 1954, houdende wijziging van het Wetboek van Militair Strafrecht.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in verband met het op 12 Augustus 1949 voor ondertekening opgestelde Verdrag van Genève betreffende de behandeling van krijgsgevangenen noodzakelijk is het Wetboek van Militair Strafrecht te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. De eerste volzin van artikel 65 van het Wetboek van Militair Strafrecht wordt gelezen als volgt:

„Vreemde militairen die een op voet van oorlog gebrachte krijgsmacht vergezellen of volgen, krijgsgevangenen en geïnterneerde personen die ingevolge artikel 4, onder B, van het Verdrag van Genève betreffende de behandeling van krijgsgevangenen, van 12 Augustus 1949 als krijgsgevangenen moeten worden behandeld, daaronder begrepen degenen die onder belofte of voorwaarde zijn vrijgelaten, worden, met inachtneming van de door hen beklede rang, gelijkgesteld met Nederlandse militairen ten aanzien van door hen begane strafbare feiten, waartegen is voorzien bij het gemene recht, bij de artikelen 79 of 80 of bij de Titels IV—VI van het Tweede Boek van dit Wetboek.”

Artikel 2. Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 19 Mei 1954.

JULIANA.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.

De Minister van Oorlog,
C. STAF.

De Minister van Marine,
C. STAF.

Uitgegeven de eerste Juni 1954.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 51/52, 2511;

Bijl. Hand. II 52/53, 2511;

Bijl. Hand. II 53/54, 2511; Hand. II 53/54, bladz. 793—801;

Bijl. Hand. I 53/54, 2511; Hand. I 53/54, bladz. 573—575.

215 WET van 19 Mei 1954 tot overlevering inzake oorlogsmisdrijven.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in verband met de op 12 Augustus 1949 voor ondertekening opengestelde Verdragen van Genève onderscheidenlijk voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten te velde, voor de verbetering van het lot der gewonden, zieken en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee, betreffende de behandeling van krijgsgevangenen, en betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd, wenselijk is een wettelijke voorziening te treffen met betrekking tot het aan andere Mogendheden ter berechting overleveren van personen, die verdacht worden van oorlogsmisdrijven;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. Onverminderd het bepaalde in met andere Mogendheden gesloten verdragen ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen, kunnen vreemdelingen aan een andere Mogendheid ter berechting worden overgeleverd ter zake van één der misdrijven, bedoeld in de artikelen 8 en 9 van de Wet Oorlogsstrafrecht, indien het feit een ernstige schending oplevert van één der navolgende Verdragen van Genève van 12 Augustus 1949:

- a. Verdrag voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten te velde;
- b. Verdrag voor de verbetering van het lot der gewonden, zieken en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee;
- c. Verdrag betreffende de behandeling van krijgsgevangenen;
- d. Verdrag betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd.

Artikel 2. De overlevering kan slechts aan een andere Mogendheid geschieden, indien deze partij is bij het geschonden Verdrag.

Artikel 3. 1. Voor zover door Ons niet anders wordt bepaald, wordt de overlevering aangevraagd langs diplomatieke weg.

2. Zij wordt slechts toegestaan, indien de andere Mogendheid een met voldoende bewijzen gestaafde telastlegging welke een vervolging rechtvaardigt, inbrengt.

Artikel 4. 1. Vreemdelingen, wier overlevering overeenkomstig artikel 1 door een andere Mogendheid wordt aangevraagd, kunnen, voor zover zij zich niet reeds in verzekerde bewaring bevinden, worden aangehouden.

2. Zij wordt slechts toegestaan, indien de andere Mogendheid een met voldoende bewijzen gestaafde telastlegging welke een vervolging rechtvaardigt, inbrengt.

3. De op en bij hen zijnde goederen kunnen worden in beslag genomen.

4. Binnen vier en twintig uren na de aanhouding wordt daarvan kennis gegeven aan het openbaar ministerie bij het gerecht, dat bevoegd is tot kennisneming van het misdrijf, ter zake waarvan de overlevering is aangevraagd.

Artikel 5. 1. Alvorens over een aanvraag tot overlevering te beslissen, wordt het advies ingewonnen van het gerecht, dat bevoegd is tot kennisneming van het misdrijf, ter zake waarvan de overlevering is aangevraagd.

2. Het gerecht beslist bij zijn advies, welke der in beslag genomen goederen, in geval van overlevering, aan de opgeëiste persoon zullen worden teruggegeven, en welke, als stukken van overtuiging, zullen worden afgegeven.

3. Overlevering vindt in geen geval plaats, indien het gerecht adviseert de overlevering niet toe te staan.

Artikel 6. De Regering kan vergunnen, dat een vreemdeling, wiens overlevering ter zake van een ernstige schending van één der in artikel 1 genoemde Verdragen door een andere Mogendheid aan een derde Mogendheid is toegestaan, over het Nederlands grondgebied onder medegeleide van Nederlandse ambtenaren wordt vervoerd, mits de Mogendheid aan welke de overlevering geschiedt, partij is bij het geschonden Verdrag.

Artikel 7. De artikelen 3—7, 9—10, 13—19 en 21—23 van de Wet van 6 April 1875 (*Staatsblad* no. 66) tot regeling der algemene voorwaarden op welke, ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen, verdragen met vreemde Mogendheden kunnen worden gesloten, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8. Het aan andere Mogendheden ter berechting overleveren van personen, die verdacht worden van oorlogsmisdrijven, wordt voor de Overzeese Rijksdelen zoveel mogelijk in overeenstemming met deze wet geregeld bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 9. 1. Deze wet kan worden aangehaald als „Wet overlevering inzake oorlogsmisdrijven”.

2. Zij treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 19 Mei 1954.

JULIANA.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister van Oorlog,
C. STAF.